

Súd: Okresný súd Košice II
Spisová značka: 5T/42/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7217010646
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 03. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daniela Poprocká
ECLI: ECLI:SK:OSKE2:2018:7217010646.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Košice II v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Daniely Blažovskej a prísediacich Vlasty Bočkorášovej a Ireny Herichovej v trestnej veci obžalovaného U. M. pre zločin zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. a/ Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní dňa 23. marca 2018 v Košiciach takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný:

U. M., nar. XX.XX.XXXX v O., trvale bytom O., N. č. XXX/XX,

je v i n n ý, ž e

v Košiciach - Q. na ulici W. č. X v kancelárii referentov režimu režimových činností, v ubytovni pre odsúdených, blok B ústavu na výkon trestu odňatia slobody dňa 29.06.2015, počas výkonu služby ako príslušník Zboru väzenskej a justičnej stráže služobne zaradený na výkon služby ako referent režimu režimových činností oddelenia výkonu, fyzicky napadol poškodeného T. S. tak, že ho najmenej štyrikrát udrel dlaňou pravej ruky do oblasti tváre a potom ho chytil pravou rukou za krk za to, že odsúdený T. S., ktorý plynule nevie hovoriť po slovensky, sa pýtal na vyšetrenie k zubárovi a nie k lekárovi, čím konal v rozpore s ustanovením § 6 ods. 1 zákona č. 4/2001 Z.z. o Zbore väzenskej a justičnej stráže v znení neskorších predpisov a § 3 ods. 1 zákona č. 475/2005 Z.z. o výkone trestu odňatia slobody a o zmene a doplnení niektorých zákonov,

t e d a

ako verejný činiteľ v úmysle spôsobiť inému škodu vykonával svoju právomoc spôsobom odporujúcim zákonu a taký čin spáchal závažnejším spôsobom konania,

t ý m s p á c h a l

zločin zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. a/ Trestného zákona.

Z a t o s a o d s u d z u j e

Podľa § 326 ods. 2, § 39 ods. 1 Trestného zákona k trestu odňatia slobody v trvaní 12 (dvanástich) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a/, § 50 ods. 1 Trestného zákona súd výkon trestu odňatia slobody podmienične odkladá a určuje skúšobnú dobu v trvaní 30 (tridsiatich) mesiacov.

o d ô v o d n e n i e :

Trestné stíhanie obžalovaného U. M. sa na tunajšom súde vedie na podklade obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Košice II sp. zn. 1Pv 266/16/8803 zo dňa 17.05.2017, podľa ktorej sa mal dopustiť zločinu zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. a/ Trestného zákona spôsobom v obžalobe, resp. vo výrokovej časti tohto rozsudku popísaným.

Súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného, svedka - poškodeného a ostatných svedkov, prečítaním listín.

Obžalovaný U. M. urobil na hlavnom pojednávaní vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. a/ Trestného poriadku, že je nevinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe. Potvrdil, že bol príslušníkom Zboru väzenskej a justičnej stráže, služobne zaradený na výkon služby ako referent režimu režimových činností oddelenia výkonu v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Košice - Šaca, dňom 31.12.2015 odišiel na vlastnú žiadosť do výsluhového dôchodku. Preto nemôže nahliadnuť do rozkazu a záznamov ústavu aby zistil, či dňa 29.06.2015, kedy sa skutok mal stať, vôbec slúžil. Obvinenie mu bolo vznesené po štyroch mesiacoch od odchodu do výsluhového dôchodku, čo mu pripadá zvlášť aj s poukazom na to, že za 25 rokov služby v zbore nemal žiadne disciplinárne previnenie. Odsúdeného T. S., ktorý je v pozícii poškodeného, si nevie vybaviť. Potvrdil, že pracovné miesto mal v ubytovni pre odsúdených na bloku B, na oddiely 11 a 12.. 12. oddiel mal zahrnuté aj nástupné oddelenie, kde stále v utorky a štvrtky chodila eskorta v objeme 10 až 22 odsúdených, ktorí nastupovali výkon trestu. Takýmto spôsobom prišiel do kontaktu s množstvom odsúdených, preto si nemôže pamätať na každého. Za roky služby použil voči odsúdeným donucovacie prostriedky, pokiaľ si to situácia vyžadovala, avšak následne museli byť vykonané opatrenia, ktoré vyplývajú zo zákona, napr. odsúdený musel byť okamžite odvedený k lekárovi na prehliadku a to nezávisle od toho, či mal alebo nemal viditeľné zranenie. V prípade viditeľných zranení lekár odposlal odsúdeného na ďalšie odborné vyšetrenia mimo ústav. O situácii sa musel spísať úradný záznam, ku ktorému bola pripojená zdravotná dokumentácia odsúdeného. Udalosť sa musela hlásiť priamemu nadriadenému, v tom čase ním bol mjr. D., takisto na Preventívno - bezpečnostnú službu, riaditeľovi ústavu a v prípade mimoriadnej udalosti aj generálnemu riaditeľstvu ZVaJS a dozorovému prokurátorovi, ktorý v tomto smere urobil šetrenie. Kategoricky odmietol to, že by bol niekoho, a teda aj odsúdeného T. S., fyzicky napadol spôsobom, ako sa mu to kladie za vinu. K postupu pri predvádzaní odsúdených na ošetrovanie k lekárovi uviedol, že na oddiely boli zošity, osobitne pre lekára - stomatológa, osobitne pre všeobecného lekára, do ktorých sa odsúdení, ktorí chceli ísť na vyšetrenie, zapísali. Po vydaji večere príslušník, ktorý mal na oddiely nočnú, zozbieral zošity a mená odsúdených zapísal do Knihy návštev k lekárovi, resp. ku stomatológovi. Ráno po vydaji raňajok bol nástup odsúdených, ktorí sa hlásili na vyšetrenie. Príslušník, ktorý bol velený na ošetrovňu, si od príslušníka, ktorý mal dennú, prevzal Knihu návštev k lekárovi a príslušník z dennej smeny vypustil spoza gátru odsúdených, niekedy ich bolo 20, niekedy 30. Po prezentácii ich zobral k lekárovi, zamkol ich v čakárni, následne v ordinácii vykonával dozor, aby nedošlo k nejakému napadnutiu. Z čakárne odsúdení predstupovali k lekárovi do ordinácie po jednom, po vyšetrení sa sústreďovali späť v čakárni a následne po vyšetrení všetkých boli naraz odvedení na oddiel. Ordinácie sú mimo ubytovne odsúdených, ktorí k lekárovi musia prejsť cez areál ústavu. Po vyšetrení mu príslušník doniesol odsúdených, vrátil mu knihy a nahlásil, ktorí odsúdení ostávajú na ošetrovni, aby sa upravili stavy odsúdených na oddieloch. V predmetnom konaní sa uvádza, že S. napadol kvôli tomu, že sa písal k inému lekárovi. Nie je to pravda už aj kvôli tomu, že on nerozhodoval kto ide alebo nejde k lekárovi, jeho povinnosťou bolo vypustiť odsúdených spoza gátra, kolega si odsúdených podľa menného zoznamu v knihách prevzal a po vyšetrení ich on prevzal. Medzi odsúdenými bol známy pod prezývkou „W.“, buď kvôli tomu, že na retiazke nosil prívesok v tvare barana, čo je jeho znamenie, alebo to bolo kvôli vlasom, ktoré mal v minulosti kučeravé, o čom ale odsúdený S. nemohol vedieť. Odsúdení majú zákonné možnosti ako namietat postup príslušníka formou podania sťažnosti. Môžu tak urobiť cez režimového referenta, pedagóga, sociálnej pracovníčky, riaditeľa

a dozorového prokurátora. Sociálna pracovníčka, dozorový prokurátor a riaditeľ ústavu majú schránku, do ktorej môžu odsúdení hádzať prípadné sťažnosti, tieto sa následne šetria. Schránky sú umiestnené pri vstupe do jedálne. Od schránky prokurátora má kľúče len samotný prokurátor, sociálna pracovníčka si schránku vyberala sama a riaditeľ prostredníctvom svojej sekretárky. Schránky boli aj na oddieloch A, B a C. Svedkovia P. F. a G.. B. C. boli jeho kolegovia. C. nastúpil do ústavu 01.06.2015 a slúžil len denné smeny. Ako čakateľ junior sa oboznamoval s výkonom služby na oddelení výkonu trestu. Nebol pridelený k nemu, ale na pokyn nadriadeného mohol byť u neho istý čas, napr. dopoludnie určitého dňa. Nevie či takto mohol byť v jeho kancelárii dňa 29.06.2015, kedy sa mal stať skutok. Rovnako tak nevie, či v inkriminovaný deň bol v službe C., ktorého v podstate nepozná, pri výkone služby sa s ním stretol jeden, maximálne dvakrát. S F. mal kolegiálny vzťah, vnímal ho ako nekonfliktného, rovného chlapa, v súkromí sa nenavštevovali.

Obžalovaný k svojim osobným pomerom uviedol, že je rozvedený, do osobnej starostlivosti mal pre čas po rozvoze manželstva zverených dvoch synov. Starší má už 26 rokov, je po skončení vysokej školy, mladší ukončil bakalárske štúdium, voči nemu mu trvá vyživovacia povinnosť. So synmi býva na adrese trvalého bydliska v dvojizbovom byte, ktorého výlučným vlastníkom sa stal vysporiadaním bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Iné nehnuteľné veci, ani hnuťelné veci väčšej majetkovej hodnoty nevládnú. Po 25 rokoch služby v Zbore väzenskej a justičnej stráže je od 31.12.2015 na výsluhovom dôchodku. Jeho príjem tvorí výsluhový dôchodok vo výške 804,00 € mesačne a odmena za výkon strážnej služby, ktorú vykonáva na základe dohody o vykonaní práce, vo výške 55,00 € mesačne. Doposiaľ nebol súdne trestaný ani priestupkovo postihnutý. Lieči sa na hypertenziu a na menej závažné diagnózy súvisiace s vekom.

Poškodený T. S. vypovedal na hlavnom pojednávaní v intenciách svojej skoršej výpovede (zo dňa 15.12.2016). Uviedol, že do výkonu trestu odňatia slobody v ústave v Košiciach - Šaci sa dostal kvôli tomu že kradol, dátum nástupu a ukončenia výkonu trestu uviesť nevedel. Rovnako nevedel uviesť dátum kedy sa zapísal na vyšetrenie ku všeobecnému lekárovi, avšak stal sa omyl a na druhý deň sa dostal k zubárovi. Potom ich bachar odniesol späť na izby. Tam za ním prišiel príslušník, ktorého prezývali W. alebo W. a zavolať ho do svojej kancelárie. Niečo sa ho pýtal po slovensky a keď mu on nerozumel, nakoľko rozpráva po maďarsky a slovenčinu neovláda, zbil ho. Chcel odísť z kancelárie do svojej izby, on ho ale chytil za prednú časť blúzy, stiahol ho späť do kancelárie, opäť mu niečo hovoril po slovensky, potom ho pustil. Zbil ho tak, že mu dal štyri facky, na ktoré žiadnym spôsobom nereagoval, mlčal, nemohol predsa nič urobiť. Pri fyzickom útoku boli v kancelárii prítomní aj ďalší dvaja mladší strážcovia, ktorí ale neurobili nič, len sa pozerali. O udalosti nikomu nepovedal. Nevedel, že môže podať oznámenie o napadnutí aj anonymnou formou. Po skončení výkonu trestu odňatia slobody nepodal trestné oznámenie jednak preto, že incident sa stal dávnejšie a jednak sa k takémuto kroku neodvážil. Neskôr za ním prišli domov páni z kriminálky, povedali mu, že sa dozvedeli o tom, že bol zbitý. On to potvrdil, zobrali ho do Košíc na výsluch, kde popísal čo sa vtedy stalo. Nevidel žiaden videozáznam z predmetnej udalosti. Obžalovaný mu síce nespôsobil žiadne zranenie, od faciek mal ale červenú tvár. Všimol si to aj zubný lekár, ktorý sa ho pýtal čo sa mu stalo, on mu povedal len toľko, že ho zbili. S obžalovaným sa do obdobnej situácie viac nedostal, ale od iných odsúdených počul, že tento príslušník je veľmi prísny, že ublížil aj niekomu inému a bol upozornený, aby si na neho dával pozor.

Svedok P. F. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že obžalovaného pozná ako kolegu zo Zboru väzenskej a justičnej stráže od času, kedy v roku 2011 nastúpil do Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Košice - Šaca na oddelenie výkonu trestu. Mali korektný vzťah, ako kolegu si ho vážil pre profesionalitu, v súkromí sa nestýkali. Je možné, že dňa 29.06.2015 bol radený do služby, počas ktorej sa mohol ocitnúť v kancelárii obžalovaného, kam chodieval v prípade, ak potreboval pracovať na počítači. Aj C. pozná ako kolegu a pripustil, že v kancelárii obžalovaného sa mohli pri výkone služby stretnúť všetci traja. Nespomína si však na žiadnu mimoriadnu situáciu, ku ktorej by došlo v tejto kancelárii v čase kedy bol prítomný on, obžalovaný a C.. Poškodeného T. S. nepozná, ako odsúdeného si ho nepamätá a nepamätá si ani na to, že by takýto, prípadne nejaký iný odsúdený mal byť predvedený do kancelárie obžalovaného kde by sa bol k nemu obžalovaný, správal neprofesionálne. V súčasnosti už nie je príslušníkom ZVaJS SR.

Svedok G.. B. C. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že príslušníkom ZVaJS je od 01.06.2015, aktuálne je v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Košice - Šaca zaradený ako referent režimu. Po prijatí do služobného pomeru bol ako čakateľ junior v adaptačnej fáze príkazom nadriadeného pridelený na rôzne úseky. Dňa 29.06.2015 vykonával služobné povinnosti na bloku B, v kancelárii obžalovaného.

Obžalovaný si dal do svojej kancelárie predviesť poškodeného, kde sa ho začal vypytovať dokedy si z neho bude robiť srandu, kričal na neho, pričom on nevedel z akého dôvodu. Sedel na stoličke chrbtom k obžalovanému keď počul ako dal tento poškodenému facku. Bol zaskočený a v šoku z toho čo sa stalo, v ústave bol len dva týždne a nevedel si konanie kolegu vysvetliť. Odsúdený veľa nerozprával, možno niečo po maďarsky, pričom on maďarskému jazyku nerozumie. Následne sa obžalovaného pýtal o čo išlo a ten mu povedal, že to urobil kvôli tomu, že odsúdený bol nahlásený k lekárovi a išiel k zubárovi, alebo naopak. Situáciu bližšie nerozoberali. V čase incidentu bol v kancelárii aj kolega P. F., sedel za počítačom a ani on na konanie obžalovaného žiadnym spôsobom nereagoval. Nevie, či odsúdený mal po fyzickom útoku obžalovaného na tvári stopy. Z udalosti, ktorej bol svedkom bol zaskočený, konanie obžalovaného ale kompetentným nenahlásil. S určitým časovým odstupom bol jemu aj F. v Ústave na výkon trestu odňatia slobody v Košiciach - Šaci operatívcom Národnej kriminálnej agentúry prehratý videozáznam a bolo im povedané, že keď nebudú vo veci M. vypovedať, môžu mať problém. V ten istý deň boli najprv F. a následne on vypočutí na NAKA. Vypovedali rovnako, zápisnice o výpovediach podpísali. S odstupom dvoch alebo troch mesiacov bol vypočutý opäť. Mal obavy z toho, že môže mať problémy, keď konanie obžalovaného neohlásil. V zbere bol ale nováčikom, bol tam dva týždne, nemal dostatočný prehľad. Aj preto spočiatku on aj F. vyšetrovateľovi tvrdili, že o situácii nič nevedia, že si na ňu nepamätajú. Až po prehratí záznamu vypovedali o udalosti pravdivo. Podotkol, že počas celého konania vypovedá pravdivo a rovnako, nepociťuje už žiadne obavy a strach.

Rozsudok Okresného súdu Košice II sp. zn. 5T 38/2017 zo dňa 14.06.2017, v spojení s uznesením Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 7To 93/2017 zo dňa 19.10.2017 svedčia o tom, že trestné stíhanie P. F. pre prečin krivej výpovede a krivej prísahy podľa § 346 ods. 1 Trestného zákona formou návrhu podľa § 21 ods. 1 písm. b/ Trestného zákona a pre prečin krivej výpovede a krivej prísahy podľa § 346 ods. 1 Trestného zákona, ktorých sa mal dopustiť v súvislosti s predmetným skutkom tak, že G.. B. C. mal prehovárať, aby ako svedok v trestnej veci U. M. zmenil predchádzajúcu výpoveď tým, že uvedie, že si na nič nepamätá a že on ako svedok dňa 16.09.2016 v trestnej veci U. M. uviedol, že si už na nič nepamätá, bolo právoplatne skončené tak, že P. F. bol podľa § 285 písm. b/ Trestného zákona oslobodený spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Košice II, nakoľko skutky, ktoré sa mu kládli za vinu, nie sú trestným činom.

K osobe obžalovaného boli na hlavnom pojednávaní prečítané listiny:

Správa o povesti vypracovaná Mestskou časťou Košice - Q. vypovedá len o tom, že obžalovaný má evidovaný trvalý pobyt na N. č. XX v Košiciach - Šaci, kde v období posledných dvoch rokov nebol prejednávaný komisiou verejného poriadku, ani riešený v priestupkovom konaní.

Charakteristika vypracovaná povereným riaditeľom Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Košice - Šaca svedčí o tom, že obžalovaný nastúpil do služobného pomeru príslušníka Zboru väzenskej a justičnej stráže v tamojšom ústave dňa 07.10.1992 ako samostatný strážny oddelenia ochrany. Povinnosti na tomto úseku vykonával v súlade s požiadavkami nadriadených. Dňom 01.03.2000 bol na základe vlastnej žiadosti prevedený a ustanovený do funkcie referent režimu úseku režimovej činnosti oddelenia výkonu trestu. Bol riadne oboznámený s internými predpismi a platnými právnymi normami vymedzujúcimi činnosť referenta režimu a pri výkone štátnej služby sa ich snažil uplatňovať. Štátnu službu vykonával adekvátne očakávaniam nadriadených, jeho pracovné výkony boli na primeranej úrovni. Za 23 rokov služobného pomeru dostal 39 odmien za kvalitné plnenie úloh a za vykonanie služobných úloh nad rozsah zverených činností, disciplinárne tresty nemal. Zo služobného pomeru príslušníka Zboru väzenskej a justičnej stráže bol na vlastnú žiadosť uvoľnený dňa 31.12.2015. Hodnotiaci poskytol aj potvrdenie o príjme obžalovaného za obdobie od roku 1992 do roku 2015.

Výpis z Ústrednej evidencie priestupkov Ministerstva vnútra Slovenskej republiky svedčí o tom, že obžalovaný nemá ku dňu 14.02.2017 evidované žiadne priestupky.

Odpis registra trestov GP SR vypovedá o tom, že U. M. nebol doposiaľ súdne trestaný.

Súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie s cieľom náležite zistiť skutkový stav veci, čo je nevyhnutným a základným predpokladom pre spravodlivé rozhodnutie. Skutkový stav veci súd zisťoval tak, aby o ňom neboli dôvodné pochybnosti a v rozsahu, ktorý je nevyhnutný pre rozhodnutie vo veci. S rovnakou starostlivosťou súd pristupoval k objasňovaniu okolností a vykonávaniu dôkazov svedčiacich

proti obžalovanému, ako aj okolností a dôkazov svedčiacich v jeho prospech. Na hlavnom pojednávaní boli vykonané všetky dôkazy, ktoré procesné strany obstarali, resp. navrhli. Vykonané dôkazy súd následne starostlivo a nestranne zhodnotil, aplikujúc tak zásadu voľného hodnotenia dôkazov (§ 2 ods. 12 Trestného poriadku) a nakoľko získal vnútorné presvedčenie, že prejednaný skutok sa stal, ako aj to, že ho spáchal obžalovaný, uznal ho za vinného tak, ako je to vyjadrené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Nepochybné je, že obžalovaný U. M. bol od 07.10.1992 do 31.12.2015 v služobnom pomere príslušníka Zboru väzenskej a justičnej stráže, kde v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Košice - Šaca zastával (od 01.03.2000) funkciu referenta režimov úseku režimovej činnosti oddelenia výkonu trestu. Zo služobného pomeru bol uvoľnený na vlastnú žiadosť ku dňu 31.12.2015. Služobné povinnosti vykonával aj v kancelárii referentov režimu režimových činností, v ubytovni pre odsúdených, v bloku B. Ku dňu 29.06.2015 vykonával v tamomšom ústave trest odňatia slobody odsúdený T. S.. V tom čase boli príslušníkmi Zboru väzenskej a justičnej stráže, s výkonom služby v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Košice - Q., aj G.. B. C. (od 01.06.2015) ako čakateľ - junior a P. F. (od 01.09.2011 do 31.12.2016).

Obžalovaný U. M. sa od začiatku trestného stíhania bránil obvineniam keď uvádzal, že žiadneho odsúdeného fyzicky nenapadol a keď počas výkonu služby použil donucovacie prostriedky, urobil tak v súlade so zákonom a následne vykonal všetky opatrenia v zmysle odoslania odsúdeného na lekárske vyšetrenie, spísania úradného záznamu a hlásenia príslušným orgánom ústavu, prípadne GR ZVJaS a dozorovému prokurátorovi. Nepamätal si na to, či dňa 29.06.2015 bol vôbec v službe. Zdôraznil, že za 25 rokov služobného pomeru nemal žiadne disciplinárne previnenie, čo je podporené charakteristikou zamestnávateľa z ktorej tiež vyplýva, že mu bolo udelených 39 odmien. Bránil sa aj tým, že jeho trestné stíhanie je postavené na základe nezákonne získaných dôkazov.

V prospech obžalovaného nebol vyprodukovaný žiaden dôkaz. Len čiastočne v prospech obžalovaného vyznieva výpoveď svedka P. F., ktorý na hlavnom pojednávaní uviedol, že dňa 29.06.2015 mal pravdepodobne službu, počas ktorej sa mohol zdržiavať v kancelárii obžalovaného, kam chodil pracovať na počítači. Mohlo dôjsť k situácii, že v tejto kancelárii sa ocitol v zložení on, obžalovaný a G.. B. C., avšak nepamätal si, že by pri takomto zložení došlo k nejakej zvláštnej udalosti. Na skutok si nepamätá, poškodeného T. S. nepozná a nepamätá si ho ako odsúdeného. Svedok si obžalovaného ako kolegu vážil, jeho vystupovanie sa mu zdalo byť profesionálne, rád s ním pracoval. Na tomto mieste súd uvádza, že P. F. usvedčoval obžalovaného zo spáchania skutku v rámci výsluchu, ktorý bol realizovaný pred vznesením obvinenia obžalovanému na ktorý ale nie je možné prihliadnuť. Keď bol vypočutý po vznesení obvinenia (dňa 16.09.2016), pred vyšetrovateľom PZ si už nepamätal na to, že by bol svedkom fyzického napadnutia poškodeného zo strany U. M.. Orgánmi činnými v trestnom konaní bolo takéto vyjadrenie svedka právne posúdené ako prečin krivej výpovede a krivej prísahy podľa § 347 ods. 1 Trestného zákona, za ktorý, rovnako aj za prečin krivej výpovede a krivej svedeckej prísahy formou návodu podľa § 21 ods. 1 písm. b/ k § 346 ods. 1 Trestného zákona bol P. F. trestne stíhaný, avšak spod obžaloby rozsudkom Okresného súdu Košice II sp. zn. 5T 38/2017 zo dňa 14.06.2017, v spojení s uznesením Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 7To 93/2017 zo dňa 19.10.2017, oslobodený podľa § 285 písm. b/ Trestného poriadku.

Obžalovaný je zo spáchania prejednaného skutku jednoznačne usvedčovaný svedkom a zároveň poškodeným T. S., ktorý vypovedal konzistentne počas celého trestného konania. Aj napriek tomu, že súdu sa T. S. na hlavnom pojednávaní javil ako simplexná osobnosť, navyiac s rečovou vadou, bez znalosti slovenského jazyka, napriek tomu nielen navonok pôsobí vierohodne, ale aj skutočnosť, že nemenil výpovede, vypovedal na hlavnom pojednávaní rovnako ako v prípravnom konaní, kde dokázal popísať konanie obžalovaného, okolnosti ktoré mu predchádzali, aj logicky zdôvodniť prečo sa na postup obžalovaného voči nemu vzápätí nestážoval, či už anonymným podaním alebo osobne u nadriadeného obžalovaného, resp. nepodal trestné oznámenie po skončení výkonu trestu odňatia slobody. Zhodne uvádzal, že po tom ako došlo k omylu pri jeho predvedení na vyšetrenie k lekárovi, prišiel si pre neho obžalovaný, odviezol ho do svojej kancelárie kde na neho kričal, niečo sa ho v slovenskom jazyku pýtal a keďže mu nerozumel, obžalovaný mu dal štyri facky. Mal začervenanú tvár, čo si neskôr všimol stomatológ, ktorému povedal len toľko, že bol zbitý. Spoluodsúdenými bol už skôr na obžalovaného, ktorý bol známy pod prezývkou W. alebo W., upozornený s tým, že je veľmi prísny, obžalovaný obdobne postupoval aj voči iným odsúdeným.

V neprospech obžalovaného svedčí aj výpoveď svedka G. B. C., ktorý na hlavnom pojednávaní potvrdil, že spolu s kolegom P. F. sa nachádzal v kancelárii obžalovaného, keď sa tam ustanovil odsúdený, na ktorého obžalovaný kričal a dal mu facku, resp. facky. Priamo fyzické napadnutie poškodeného nevidel, sedel v kresle a bol otočený chrbtom. Počul to však, otočil sa, ale vtedy už obžalovaný na odsúdeného len kričal. Keď sa obžalovaného neskôr pýtal na dôvod takéhoto postupu vysvetlil mu to tým, že odsúdený sa úmyselne zapísal na vyšetrenie k lekárovi. Z konania obžalovaného bol v šoku, ale neoznámil to príslušným orgánom jednak kvôli tomu, že v služobnom pomere bol len dva týždne a nevedel ako to v obdobných prípadoch chodí, neskôr mal obavy aké to bude mať vo vzťahu k jeho osobe následky.

Dôkazy vykonané na hlavnom pojednávaní zákonným spôsobom tak, ako sú vyššie popísané, jednoznačne a bez akýchkoľvek pochybností preukazujú, že obžalovaný U. M. dňa 29.06.2015 fyzicky napadol poškodeného T. S. štyrmi údermi dlaňou do oblastí jeho tváre z dôvodu, že bol nesprávne zapísaný na vyšetrenie k lekárovi a nereagoval na jeho otázky, avšak to len z toho dôvodu, že nerozumie a nevie plynule hovoriť po slovensky (v konaní mal tlmočníka). K uvedenému dňu bol obžalovaný v služobnom pomere príslušníka Zboru väzenskej a justičnej stráže, funkciu referenta režimu úseku režimovej činnosti oddelenia výkonu trestu vykonával v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Košice - Q., kde v tom čase vykonával trest odňatia slobody poškodený T. S.. Obžalovaný v inkriminovaný deň bol teda v postavení verejného činiteľa s právomocou a zodpovednosťou spojenou s rozhodovaním o právach a povinnostiach fyzických osôb. Na naplnenie skutkovej podstaty žalovaného trestného činu zneužívania právomoci verejného činiteľa zákon vyžaduje, aby sa činu dopustil takýto špeciálny subjekt, teda verejný činiteľ, ktorým obžalovaný v inkriminovanom čase skutočne aj bol. Svoje právomoci verejného činiteľa vykonával spôsobom odporujúcim zákonu, pričom bolo preukázané aj to, že voči odsúdenému konal v úmysle spôsobiť mu škodu, nemateriálnu ujmu.

Pri výkone služby je príslušník zboru povinný dbať na česť, vážnosť a dôstojnosť osoby i svoju vlastnú a nepripustiť, aby v súvislosti s výkonom služby vznikla osobe bezdôvodná ujma a aby prípadný zásah do jej práv a slobôd prekročil mieru nevyhnutnú na dosiahnutie účelu sledovaného výkonom služby (§ 6 ods. 1 zákona č. 4/2001 Z.z. o Zbore väzenskej a justičnej stráže). Obžalovaný teda jednoznačne konal v rozpore s tým, aká povinnosť mu vyplývala zo zákona o Zbore väzenskej a justičnej stráže a zároveň pochybil aj v tom, že konal proti základným zásadám výkonu trestu upraveným v § 3 zákona č. 475/2005 Z.z. o výkone trestu odňatia slobody a o zmene a doplnení niektorých zákonov, keď nedbal o to, aby sa u poškodeného T. S. počas jeho výkonu trestu odňatia slobody rešpektovala ľudská dôstojnosť, aby s ním nebolo ponižujúcim spôsobom zaobchádzané a aby nebol ponižujúcim spôsobom trestaný.

Pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu súd vychádzal z dôkazov, ktoré taktiež vykonal a vyhodnotil v súlade so základnými zásadami trestného konania. Zároveň aplikoval aj zásady pre ukládanie trestov upravené v § 34 ods. 1 až 4 Trestného zákona keď okrem toho, že prihliadol na osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosť jeho nápravy, vzal do úvahy aj spôsob spáchania činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, ako aj poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. j/ Trestného zákona spočívajúcu v tom, že obžalovaný pred spáchaním trestného činu viedol riadny život, čo je preukázané jednak výpoveďou obžalovaného, ale aj listinami (charakteristiky, odpis registra trestov, výpis z Ústrednej evidencie priestupkov MV SR). Jednou zo zásad pre ukládanie trestov je tá, že páchatelovi možno uložiť len taký druh trestu a len v takej výmere ako je to ustanovené v Trestnom zákone, ktorý v osobitnej časti ustanovuje len trestné sadzby trestu odňatia slobody. Pre zločin zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 2 ustanovuje Trestný zákon trest odňatia slobody na 4 až 10 rokov. Ak by súd uložil obžalovanému trest odňatia slobody čo i len na spodnej hranici ustanovenej zákonom, bol by to štvorročný trest odňatia slobody, bez možnosti podmieneného odkladu jeho výkonu. Jednou zo zásad pre ukládanie trestov je však aj zásada, že trest má postihovať iba páchatel'a tak, aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby, ktorú zásadu súd aj v danom prípade obligatórne aplikoval. Vzhľadom na zistenie, že obžalovaný od rozvodu manželstva, už 12 rokov zabezpečuje osobnú starostlivosť o dvoch synov, ktorí s ním žijú v spoločnej domácnosti, jeden z nich pokračuje v magisterskej forme štúdia a teda obžalovanému trvá vyživovacia povinnosť voči nemu, výnimočne súd pristúpil k tomu, že pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu aplikoval ustanovenie § 39 ods. 1 Trestného zákona a vzhľadom na pomery obžalovaného mu mimoriadne znížil trest. Súd má zato, že použitie trestnej sadzby ustanovenej Trestným zákonom, aj za zníženia hornej hranice zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu (§ 38 ods. 3 Trestného zákona, pri prevahe poľahčujúcich okolností), by bol pre obžalovaného neprimerane prísny a po zohľadnení aj okolností prípadu dospel k tomu, že na nápravu obžalovaného a zabezpečenie ochrany spoločnosti postačí aj trest kratšieho trvania, ktorý obžalovanému vymeral pod dolnou hranicou trestu ustanoveného zákonom na 12 mesiacov. Vzhľadom

na osobu obžalovaného, jeho doterajší život a prostredie v ktorom žije a pracuje, ako aj na okolnosti prípadu má súd za to, že na zabezpečenie ochrany spoločnosti a nápravu obžalovaného výkon trestu odňatia slobody nie je nevyhnutný, preto povolil jeho podmienený odklad a súčasne stanovil skúšobnú dobu na 30 mesiacov.

Poučenie:

Proti rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od oznámenia rozsudku na Okresný súd Košice II. Odvolanie má odkladný účinok (§ 306/2). Osoby, ktoré sa vzdali práva podať odvolanie, toto právo nemajú.

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku (§ 307/1a) a to v neprospech i v prospech obžalovaného (§ 308/1,2). V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného (§ 308/2)
- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka (§ 307/1b) a to len vo svoj prospech (§ 308/2)
- príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného), a to len v jeho prospech (§ 308/2), pokiaľ obžalovaný výslovne nevyhlási, že nesúhlasí s podaním odvolania v svoj prospech týmito osobami
- zákonný zástupca obž. opatrovník obž. a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obž. pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obž. i proti jeho vôli (§ 308/2)
- štátny orgán starostlivosti o mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného a to len v jeho prospech a to aj proti jeho vôli (§ 345/1)
- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody (§ 307/1c), a to v neprospech obžalovaného (§ 308/1). Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu (§ 68)
- zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci (§ 307/1d), (§ 45/1)

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku ho môžu napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.